

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਨੱਬੇ

ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ: ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਰੀਖਣ

Jeff Pippenger

2024-02-23

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਦੇ ਆਖਰੀ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਮੂਲ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪੁਸਤਕ *Early Writings* ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ A. G. Daniells ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ 1910 ਵਿੱਚ "the daily" ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਸ "ਬੁਠ" ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ "the daily" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋ "ਬੁਠ" ਘੜਿਆ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਜਿਸ ਇਕੱਲੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਆਰਥਰ ਵਾਈਟ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ Daniells ਉਸ ਘੜੀ ਹੋਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਰਾਹੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਅਤੇ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਭਿਲੇਖ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਥਿਤ ਮੁਲਾਕਾਤ 1931 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ 1910 ਦੀ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਦੇ ਪਤਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ—ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਸੀ—ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ? ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਘੜਤ ਸੀ।

ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਘੜਨਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸਦੇ "the daily" ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਗੱਲ ਤੌਰ ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ 1931 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਰਥਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬੁਠ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ। ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਨਰਲੇਖਨਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਦਾ ਸਮਾਪਤ 1850 ਦੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ Early Writings ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਸ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1850 ਵਿੱਚ Review ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੜ Experience and Views ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ। ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਇਹ Early Writings ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ Early Writings ਪੁਸਤਕ ਤੱਕ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਤਥਾਪਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ Spirit of Prophecy ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਅੰਕੜੇ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਕੁਝ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ 'Daily' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ 'sacrifice' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਠੀਕ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ 'Daily' ਬਾਰੇ ਠੀਕ ਸਮਝ ਉੱਤੇ

ਇਕੱਠੇ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਲਝਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਆ ਗਈ।" Review and Herald, November 1, 1850.

ਇਹ ਅੰਸ਼ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1849 ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ The Present Truth ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਨਵੰਬਰ, 1850 ਵਿੱਚ Review and Herald ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਪਾਂਡੁਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਲੇਖ ਵਿੱਚ "the daily" ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ "time setting" ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਮੂਲ ਪਾਂਡੁਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ *Experience and Views* ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਛਪਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਨੇ ਉਹ ਪੈਰਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ "the daily" ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਉਸ ਪੈਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੂਲ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੋ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ "the daily" ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ Daily ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਬਦ Time ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਲਿਖਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਫ਼ਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੇ,

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ ਦੂਤ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ—ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ?—ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰੋ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਦੇਣਾ ਭਰਾ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ 'ਜੇ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚੋ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦਿਓ' ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ; ਸਗੋਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣਾ ਸੀ। ਜੇ ਲੋਕ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕੰਮੇਪਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਰੇ ਸਭਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ 'ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ' ਲਈ। ਅਜਿਹਿਆਂ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ 'ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ' ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਮਾਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ 5:14, 15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਵਾਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਠੜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਬਿਮਾਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਲੇ ਬਿਮਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਇੱਕ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਰੀਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਰਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਗਾਏ ਹੋਏ ਲਹੂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਲਈ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਰਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ

ਉਦਾਹਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਧੀਆਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਤਦੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਤੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਮਾਰੀਆਂ ਉਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ—ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੰਤ ਝੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਫੌਜ ਵਾਂਗ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋਣਗੇ; ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਗਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਉਸ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 1000 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।”

“ਜਦੋਂ ਸੰਤ ਅਮਰਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੀਣਾਂ, ਮੁਕਟ ਆਦਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਸੰਤ ਨਿਆਂ ਲਈ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਪੁਸਤਕਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ—ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ; ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਦਰਜ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਦਰਜ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ, ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਤ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਏਕਮਤ ਹੋ ਕੇ ਦੁਸ਼ਟ ਮਰੇ ਹੋਏ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਜੀ! ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸੰਤ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਏਕਮਤ ਹੋ ਕੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਪ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜਨਵੈਣ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹਨਾਂ 1000 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਫਿਰ 1000 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਯਿਸੂ, ਅਤੇ ਦੂਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸੰਤ, ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਦੁਸ਼ਟ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਦਾ ਸੀ,’ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ, ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਸਮੇਤ, ਵੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਲਾ ਉਸ ਦੀ ਪੱਸਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਥਾਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਭਾਲੇ ਦੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤਦ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਣਗੇ। 1000 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਹੀ ਯਿਸੂ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਫਾੜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੈਦਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭੱਜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਹੀ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੈਦਾਨ ਉੱਤੇ ਆ ਟਿਕਦਾ ਹੈ।”

“ਤਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਹੜੇ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਪਲੂਸੀ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੈਨਾ ਹੈ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਸੰਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਫਿਰਦੌਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਉਹ ਪਿਆਰਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਸਾਡੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਿਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ‘ਆਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤੇ, ਉਹ ਰਾਜ ਵਾਰਸੇ ਵਿੱਚ ਲਵੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।’ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਫਾਟਕ ਬੰਦ ਕੀਤੇ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਪ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਫਾਟਕ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ। ਤਦ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰ ਵਰਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਸਿਖਰ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਯਿਸੂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ; ਉਸ ਦਾ ਮੁਕਟ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦਿਸਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੁਕਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕਟ ਸੀ, ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤ। ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਟ ਸਭ ਤੋਂ ਖਰੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਨ, ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸਰੂਪਤਾ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਉਠੇ ਅਤੇ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਿਖਰ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ।”

“ਤਦ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੁਝ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਝੋਕੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕਮਤ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ 1000 ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਿਣਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਉਸੇ ਅੱਗ ਨੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕੀਤਾ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਟੁੱਟੇ-ਫੁੱਟੇ, ਚਿੱਥੜੇ-ਚਿੱਥੜੇ ਪਹਾੜ ਭਿਆਨਕ ਤਾਪ ਨਾਲ ਪਿਘਲ ਗਏ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੁੱਕਾ ਤਿੰਨਾਂ ਭਸਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਦ ਸਾਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈ, ਮਹਿਮਾਮਈ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਬਣੇ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਮਹਿਮਾ, ਅਲੋਲੁਯਾ।”

“ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਥੇਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਹੈ—ਉਹ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਹਨ। ਤਦ ਚਰਵਾਹੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਕਤਾਮਈ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਸਾ ਮਾਰਗ ਦੁਖਦਾਈ ਫੁੱਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਝੁੰਡ ਦੇ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਦਾ, ਅਤੇ ਭੇੜਾਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ, ਕੋਈ ਭੀ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।”

“23 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਵ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ। ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਚਲਣ ਲਈ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੇ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਤਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਉਤਨਾ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਬਦਲਿਆ ਨਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।”

“ਫਿਰ ਮੈਂ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ‘ਬਲੀਦਾਨ’ ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਕਮੱਤ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੁੰਝਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਏ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕੁਝ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਆਦਿ। ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਅਤੇ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ

ਮਨ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਧਨ ਹੋਰ ਉਪਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਲਈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹੇ ਹਨ।" *Review and Herald*, November 1, 1850.

ਇਹ ਅੰਸ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ।" ਕਈ ਵਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ "the daily" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਛੇਦ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਅਨੁਛੇਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ *Experience and Views* ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ *Early Writings* ਵਿੱਚ ਵੀ। *Experience and Views* ਵਿੱਚ, ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਠ ਅਨੁਛੇਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਨੁਛੇਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ "the daily" ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਣ ਬਾਰੇ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ। *Experience and Views* 1851 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ *Early Writings* 1882 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ।

ਅਰਲੀ ਰਾਈਟਿੰਗਜ਼ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਚਾਰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਸਨ ਜੋ ਐਕਸਪੀਰੀਅੰਸ ਐਂਡ ਵਿਊਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਪਵਾਦ ਨਾਲ। ਐਕਸਪੀਰੀਅੰਸ ਐਂਡ ਵਿਊਜ਼ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ-ਵਾਕ ਵਾਲਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਜੋ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਉਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ "the daily" ਬਾਰੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਰਲੀ ਰਾਈਟਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਐਕਸਪੀਰੀਅੰਸ ਐਂਡ ਵਿਊਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼, ਉਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਹੁਣ "the daily" ਅਤੇ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੋਹਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਤੀਰਥ-ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂ ਗਲਤ ਸੀ।

ਉਹ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਜੋ *Experience and Views* ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਫ਼ੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ *Early Writings* ਦੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ "the daily" ਬਾਰੇ 1844 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹੀ ਵਧਾਇਆ। ਉਹ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਮੂਲ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਛਿੱਟੇ-ਵਿੱਖਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਟੱਗਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਝੂਠੇ ਉਤੇਜਨ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਨ; ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" *Experience and Views*, 48.

Experience and Views ਦੇ ਸਫ਼ਾ ਅਠਤਾਲੀਹ ਵਾਲਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ *Early Writings* ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਣ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ੋਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਮੂਲ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1931 ਵਿੱਚ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਘੜੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 1910 ਵਿੱਚ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਨੇ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨਾਲ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨਾਲ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਸਤਿਤਵਹੀਣ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ *Early Writings* ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਅਰਥ ਲੈਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਕੱਢ ਸਕਿਆ ਕਿ *Early Writings* ਵਿੱਚ "the daily" ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੰਸ਼ ਦਰਅਸਲ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ। ਘੜੇ ਹੋਏ ਉਸ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਤੋਂ ਇਕੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ

ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸੇਲਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਐਫ. ਸੀ. ਗਿਲਬਰਟ ਇੱਕ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ "the daily" ਬਾਰੇ ਪੈਗਨਵਾਦ ਵਾਲੇ ਸਹੀ ਮਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਇਨੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਐਸਾ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਉਸ ਇਬਰਾਨੀ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜੋ ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ "the daily" ਬਾਰੇ ਉਹ ਵਿਵਾਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ, ਗਿਲਬਰਟ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਪਾਇਨੀਅਰ ਮਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਡਟੇ ਰਹੇ। 8 ਜੂਨ, 1910 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਐਲਨ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਵਿਚਾਲੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਐਫ. ਸੀ. ਗਿਲਬਰਟ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਮੈਨਸਕ੍ਰਿਪਟ ਰਿਲੀਜ਼ਜ਼ ਦੇ ਖੰਡ ਵੀਹ ਵਿੱਚ, ਸਫ਼ੇ ਸਤਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਫ. ਸੀ. ਗਿਲਬਰਟ ਦੀ ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੈਨਸਕ੍ਰਿਪਟ ਰਿਲੀਜ਼ਜ਼ ਦੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪ ਕਰੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨਸਕ੍ਰਿਪਟ ਰਿਲੀਜ਼ਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ, ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਦੇ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਗਵਾਹੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨਾਲ ਜੋ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਖਾਮੀਪੂਰਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਮੈਨਸਕ੍ਰਿਪਟ ਰਿਲੀਜ਼ਜ਼ ਉਪਲਬਧ ਹਨ—ਤਾਂ ਵੀ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਖਾਮੀਪੂਰਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤਥਾਪਿ ਅੱਜ, ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦਾ "daily" ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਹ "test question" ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ "ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ" ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੁਝ ਉਲਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਲਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਕਿ "the daily" ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਘੱਟਸੰਖਿਆਕ ਮਤ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। 1910 ਵਿੱਚ, ਘੱਟਸੰਖਿਆਕ ਮਤ ਕੇਨਰਾਡੀ ਦਾ ਮਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਸੰਖਿਆਕ ਮਤ ਪਾਇਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ।

ਹੇਠਾਂ ਭਰਾ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ ਐਫ. ਸੀ. ਗਿਲਬਰਟ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ Manuscript Releases ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ The Book of Daniel ਸੀਰੀਜ਼ ਦੇ ਇਕਿਆਸੀਵੇਂ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ... ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ.... ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਇੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ.... ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ 'daily' ਨੂੰ ਉਹ ਉਭਾਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ.... ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਐਸਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਰੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ 'daily' ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ... ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਾਬਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ.... ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹ ਢੰਗ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ।

“ਜੇ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਲੋਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ....ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜੇ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਚਾਨਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਰਾ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ.... ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਨਾ ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਬੋਲਾਂਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਿਆਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਾ ਦਿੱਤੀ.... ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਹ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਰੱਖਣ.... ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ.... ਇਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ।” 8 ਜੂਨ, 1910 ਨੂੰ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ ਐਫ਼. ਸੀ. ਗਿਲਬਰਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜੇ ਉਪਰਲੀ ਸਤ੍ਹਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਨਾ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੱਕ-ਬੱਕੇ।’ ‘ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਚੁਣ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭੁੰਨਾਵਾਂ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਕੁਝ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾ ਸੀ।’ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰਮ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਣ, ‘ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ,’ ‘ਪਰ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ।’ ਯਸਾਯਾਹ 66:3, 4; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:11, 10, 12.”

“ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: ‘ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਭਰਮ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਫਸਾ ਲਵੇ, ਬਜਾਏ ਇਸ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਨੇਹ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਹਾਏ, ਇਹ ਇਕ ਵੱਡੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ, ਇਕ ਮੋਹਕ ਭਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮੁਹਤਾਜ ਹਨ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮਲ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਨੇਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ,’ ਜਦਕਿ ਅਚਾਨਕ ਨਾਸ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਘਮੰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ, ਮਾਲ-ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।”

“ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ: ‘ਸਾਡਾ ਸੋਨਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਕਲੰਕਿਤ ਹਨ?’ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮਲਿਨਪਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: ‘ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਲਿਨਪਣ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੜਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦਿਖਾਵੇਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਢੱਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ?’ ‘ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਗਰੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਈ ਹੈ!’ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਵਪਾਰ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ

ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਸਥਾਨ ਜਿਥੋਂ ਦਿਵਯ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ! ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਲ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।”

“ਜੇਕਰ ਕਲੀਸਿਆ, ਜੋ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਹੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਖਮੀਰ ਨਾਲ ਖਮੀਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੇਬਾ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੀਤੇ ਦਾ ਫਲ ਖਾਏਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਜਦ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੇਗੀ, ਜਦ ਉਹ ਪੂਰੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਖੋਜੇਗੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਬੁਲਾਹਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗੀ, ਸਦੀਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਖੜੀ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੇਗੀ, ਤਦ ਉਹ ਚੰਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਮੇਸੁਰ-ਦੱਤੀ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਸੰਸਾਰੀ ਉਲਝਣਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ, ਇਹ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੋਈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਹੋਣਗੇ।” Testimonies, volume 8, 249, 250.